

वा० रा०

॥ ९८ ॥

भृग्वंगिरसकुत्साद्यावसिष्ठश्चसकाश्यपः ॥ धर्मपाठकमुस्याश्चसचिवानैगमास्तथा ॥ ३३ ॥ एतेचान्येचबहवः पंडितास्तत्रसंगताः ॥ अवध्यो
ब्राह्मणोदंडैरितिशास्त्रविदोविदुः ॥ ३४ ॥ ब्रुवतेराघवंसर्वेराजधर्मेषुनिष्ठिताः ॥ अथतेमुनयःसर्वेराजमेवाब्रुवंस्तदा ॥ ३५ ॥ राजाशास्ताहिस
र्वस्यत्वंविशेषेणराघव ॥ त्रैलोक्यस्यभवान्शास्तादेवोविष्णुःसनातनः ॥ ३६ ॥ एवमुक्तेतुतैःसर्वैःश्ववैवचनमब्रवीत् ॥ यदितुष्टोसिमैरामय
दिदेयोवरोमम ॥ ३७ ॥ प्रतिज्ञातंत्वयावीरकिंकरोमीतिविश्रुतं ॥ प्रयच्छब्राह्मणस्यास्यकौलपत्यंनराधिप ॥ ३८ ॥ कालंजरेमहाराजकौलप
त्यंप्रदीयतां ॥ एतच्छ्रुत्वातुरामेणकौलपत्येभिषेचितः ॥ ३९ ॥ प्रययौब्राह्मणोहृष्टोगजस्कंधेनसोर्चितः ॥ अथतेरामसचिवाःस्मयमानावचो
ब्रुवन् ॥ ४० ॥ वरोयंदत्तएतस्यनायंशापोमहाद्युते ॥ एवमुक्तस्तुसचिवैरामोवचनमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ नयूयंगतितत्त्वज्ञाःश्ववैजानातिकार
णं ॥ अथपृष्टस्तुरामेणसारमेयोब्रवीदिदं ॥ ४२ ॥ अहंकुलपतिस्तत्रआसंशिष्टान्नभोजनः ॥ देवद्विजातिपूजायांदासीदासेषुराघव ॥ ४३ ॥
संविभागीशुभरतिर्देवद्रव्यस्यरक्षिता ॥ विनीतःशीलसंपन्नःसर्वसत्त्वहितेरतः ॥ ४४ ॥ सोहंप्रातइमांघोरामवस्थामधमांगतिं ॥ एवंक्रोधान्वि
तोविप्रस्त्यक्तधर्माहितेरतः ॥ ४५ ॥ क्रुद्धोऽनृशंसःपरुषअविद्वांश्चाप्यधार्मिकः ॥ कुलानिपातयत्येवसतसत्तचराघव ॥ ४६ ॥ तस्मात्सर्वास्वव
स्थासुकौलपत्यंनकारयेत् ॥ यमिच्छेन्नरकंनेतुंसपुत्रपशुवांधवं ॥ ४७ ॥ देवेष्वधिष्ठितंकुर्याद्गोपुतंब्राह्मणेषुच ॥ ब्रह्मस्वदेवताद्रव्यंस्त्रीणांबालध
नंचयत् ॥ ४८ ॥ दत्तंहरतियोभूयइष्टैःसहविनश्यति ॥ ब्राह्मणद्रव्यमादत्तेदेवानांचैवराघव ॥ ४९ ॥ सद्यःपततिघोरैर्वैनरकेवीचिसंज्ञके ॥ म
नसापिहिदेवस्वंब्रह्मस्वंचहरेत्तुयः ॥ ५० ॥ निरयान्निरयंचैवपतत्येवनराधमः ॥ तच्छ्रुत्वावचनंरामोविस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ ५१ ॥ श्वाप्य
गच्छन्महातेजायतएवागतस्ततः ॥ मनस्वीपूर्वजात्यासजातिमात्रोपदूषितः ॥ ५२ ॥

उ० क्रां०

॥ ९८ ॥